

det nu imidlertid siges, at man er bleven enig med en hel Del af dem, der klagede, hvorfor er saa det? Det er, fordi Staten — eller Statsmyndighederne — er kommen og har provisorisk anlagt en Bane, har taget Lodsseiernes Jord fra dem og bedømt dens Værdi efter de Regler, som den selv har anset for gode og rigtige, og derefter har sagt: ville I ikke tage imod Pengene, saa maa I vente, men Henter kunne I ikke vente at faae. Mangfoldige Lodsseiere blev der derved indjaget Frygt, en hel Del trængte til Penge og faldt derfor til Føje, men der er dog Lodsseiere tilbage, som have indgivet Andragende i denne Samling. Derfor vil jeg sige i Tilslutning til, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) udtalte lige overfor Ribe-Banen, at det er ikke rigtigt, hvis den ærede Minister tror, at det er gaaet saa meget deilig derovre med at blive enig med Lodsseierne paa provisorisk Maade. — Endnu ønsker jeg at gjøre en Bemærkning lige overfor de Antydninger, der fremkom fra det ærede Medlem, der først havde Ordet. Naar der har været saa megen Tale om Skanderborg Station, og det ligesom er antydet af dem, der vilde forsvare, hvad der foregik, at man derovre var urimelig i sine Fordringer, saa vil jeg bede Thinget at lægge Mærke til, at det er fuldelig belyst, hvorledes Stillingen har været fra Statsmyndighedernes Side. Der er aldrig i Verden budt de Mennesker en eneste Dre. Man er kommen Gang efter Gang og har sagt til dem: Ville I staa ved Eders Tilbud et Aar? Naar dette saa er udløbet, har man sagt: Kunne I staa derved et Aar endnu, men der er ikke budt en eneste Dre, og det blev ogsaa antydet af den første ærede Taler, at vare de komne ligeoverfor Lodsseierne og havde givet et rigeligt Tilbud, saa havde Handelen været afsluttet. Enhver, der er kjendt ved Skanderborg Station, veed, at det er en Guds Lykke, at der ikke er sket en forfærdelig Ulykke der, eftersom Forholdene ere faadanne, at der kommer 5 Tog paa eer Tid, og der maa da undertiden kjøres langt ud paa Silkeborgbanen med nogle af Togene, for at de andre kunne komme ind. Om Vinteren er det ganske mærkelige Forhold, og det er helt underligt, at der ikke er sket en stor Ulykke, hvor baade Materiel og maaste Menneskeliv ere gaaede i Løbet. Naar saa Banebestyrelsen og Administrationen ikke er mere energisk end at de nok vilde have en Lov, hvor Rigsdagen skal gaa med til at udvide Stationen, medens de ikke vil gaa saa vidt, at de ville byde Lodsseierne en eneste Dre; saa forekommer

det mig, at saa er der grumme lidt Energi fra Banebestyrelsens Side og grumme lidt Anledning for de Herrer fra den anden Side til at sige, at der stilles urimelige Fordringer derovre, og derfor kan man ikke gaa ind paa udføre Noget paa dette Sted, og derfor skal man have en Lov, som skal berikke, at Lodsseierne ikke kunne stille disse urimelige og uantagelige Fordringer. Dette ønsker jeg at slaa fast, fordi det har den væsentlige praktiske Følge, at det endnu er ved Skanderborg Station, som det har været i en Række af Aar, og hvis det fortsættes saaledes, skulde det være underligt, om vi ikke en Kjøn Dag faae at høre om en uhyre stor Ulykke ved denne Station. — Jeg vil nu haabe, at mine Ribe-folk maa blive hjulpsne ret snart. Det er længe siden, at man har taget Jord fra dem, og de føle sig uhyre brostholdne ved at leve i et Land, der skal kaldes civiliseret, hvor der baade er Grundlov og andre Love og Dyrighed, men hvor man desuagtet kan tage deres Jord fra dem uden Lov og sige til dem: Ere I ikke fornøiede med det, som det behager Ministeriet og Kommissionen at byde Eder, saa maa I tage det alligevel, for I faae ikke Mere. Saaledes har man behandlet dem i Ribeegnen, og det har luftet adskillige Folks Dine op for hvilke konstitutionelle Tilstande vi leve under. Hvis det søltes saaledes andre Steder, saa var de maasse ikke saa forhippede paa at raabe Halleluja, som de nu ere det.

Judenrigsministeren (Jungerslev):

Saa, det ærede Medlem (Bust) gav nogle meget levende Skildringer af Forholdene og Utilfredsheden ved Ribebanen. Jeg maa kun tillade mig at gjøre opmærksom paa, hvad jeg ikke tror er kommet bestemt frem fra det ærede Medlems Side, at det ikke er selve Baneanlægget, man er utilfreds med; men det er, som det jo oftere hænder, nogle Lodsseiere, der ikke ere tilfredse med den Taxation, der er overgaaet deres Lodder. Men Taxationen der foretoges ikke vilkaarlig af Regjeringen, men efter de samme Regler, efter hvilke Taxationen skal foregaa efter det Lovforslag, som her er til Behandling. Forøvrigt har det ærede Medlem misforstaaet mig. Jeg har ikke sagt Noget somhelst om, at vi ere komne over Ribebanen i den Forstand, hvori det ærede Medlem tog det, ikke et Ord, og jeg har forøvrigt tidligere udtalt mig tilstrækkeligt i den Retning. Jeg veed meget godt, at hele Forholdet der er og maa være reserveret, saa det har jeg ikke Noget at erindre imod.